

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési díj:
 Egy évre 6 for.
 8 hóra 4 " "
 4 hóra 2 " "

FELVIDÉK

Hirdetések
 a legjutányosb áron közöl-
 tetnek:
 bélyegdíj: minden bőltá-
 tásért 30. kr. fizetendő.

VEGYES TARTALMU HETILAP

8

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat, és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Az előfizetési díjak, kéziratok, s reklamatiók a kiadó-szerkesztőhöz küldendők. Lakása Szobránczi utca ⁹¹³/₃₆₃ szám.

Első évi folyam

27. szám

Unghvár octóber 31. 1863

A Zemplén megyei gazdasági egylet igazgató választmánya által 1863-ik évi septem. 3-kán Tokaj városában tartott ülés Jegyzőkönyve
 (Folytatás.)

Egyesületünk közhasznú működését illetőleg úgy az egyesület tagjainál mint a gazda közönségnél eddig sajnosan tapasztalt érdek-hiány elhárításának módjai iránt javaslattevel végett kiküldött választmány beadván jelentését.

Ezen jelentésben kifejtett abbéli véleményyt, hogy a tapasztalt érdekelttség hiányát nagyban nevelni azon körülmény, miszerint az egyesület működéséről a tanácskozásokban meg nem jelent tagok, semmi tudomással nem bírnak, vajmi kevesen hordatván azon hírlapokat, melyekben a gyűlések jegyzőkönyvei közölteni szoktak — magáévá tévén az igazg. választmány, — ennélfogva a kiküldött választmány abbéli indítványát, hogy a gyűlések jegyzőkönyvei kinyomattatván az egyesületi tagok között szétszótassanak, — határozattá emeli, és egyúttal a nyomtatási és szétküldési költségeknek az egyesületi pénztárból leendő fedezését a közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében elrendeli.

Ugyan azon választmány által kifejezett abbéli nézet, melyszerint egy folyóiratnak egyesületi közlönyvé választását is alkalmas eszköz gyanánt tekintni a közérdekeltség ébresztésére, és e részben a vidéken egyedül működő „Felvidék” lapot ajánlja, hasonlóan vizshangra találván a „Felvidék” Unghvárt megjelenő hetilapot szerkesztőjének ez alkalommal az elnökség által bemutatott ajánlata folytán hivatalos közlönyéül választja, s azt úgy az egyesületi tagok, mint a gazda közönség pártfogásába ajánlja.

Mely fentebb említett jegyzőkönyv elintézését igényelt tárgyainak az előirólt határozatokhoz képest lett ellátása után, elnök az aszály-okozta inségnben sinlődő megyei lakosok felségelésére, és e miatt szükséges intézkedések megtételére hívja fel az igazg. vál. figyelmét.

Felebaráti meleg részvétellel karolja fel az igazg. vál. szerencsétlenségben sinlődő gazdatársainak nyújtandó segélyezés ügyét, mely emberbaráti kötelesség teljesítésének módjai iránt felmerült tanácskozás a következő határozatokat vonta maga után.

1. A nm. magy. kir. Helytartó Tanács útján a legmagasabb kormány kegyességét, mindenek előtt felhívni határozta az igazg. vál. megyénk inséggel sújtott vidékeinek a célba vett országos segélyezésbeni részvételére, úgy a közsegélybeni közvetlen részvételre, mint az inséget szenvedő munkaképes lakosoknak a megye területén vagy annak közvetlen szomszédságában foganatba vendő közmunkálatoknál nyújtandó kereset forrás megnyitása által.

2. Egy segélyező bizottmányt alakít az egyesület igaz. választmánya melynek teendői közé soroztatik.

a) Az aszály által leginkább sújtott, tokaji járás, szerencsi, gesztelyi, és pataki kerületek valamint a megye többi részeiben is előforduló kár-eseteknek az ott helybeli lelkész urak és község értelmeshbjeinek kihalgatása melletti öszveírása; mely munkálatnál különös tekintettel leendő a választmány a következő rovatokra.

Van-e a községnek elegendő vetőmagja? Az élelmi-szerek készlete mennyire képes a község lakosait élelemmel ellátni?

Mily arányban áll a község lakosainak takarmány készlete marha létszámával?

Marha létszáma szenvedett-e veszteséget a takarmány-hiány vagy marha-vész által?

A szőlők ez évi termése mennyire képes a község lakosainak fennálló szükségén segíteni?

Van-e a vidék munka-képes lakosainak kilátása a tél folytán valamely közmunkánál keresetre, vagy mely közmunkálatok foganatba vétele lenne a vidék lakosaira nézve kívánatos?

Mennyi azon családok száma a községben melyek egészben és mennyi azoké, melyek részben vannak kitéve az inség veszélyének.

A fentebbi rovatok alapján készitendő öszveírást a segélyező bizottmány haladék nélkül elkészítvén az egyesületi elnökséghez beküldeni felkéretik.

b) Ezen segélyező bizottmány teendői közé tartozand még továbbá: a begyűlendő segélyezéseknek a helybeli lelkészek és község értelmeshbjei hozzájárulásával esz-közölendő szétosztása: és végre az aláírók által élelmezési ellátásra elfogadott családok útba igazítása.

A segélyezési bizottmány tagjainul választattak: Dráveczky Alajos ig. vál. tag elnöke alatt, alsó-Zemplénre: Bergler Gyula, Blasko N. Bodolay József, Bukovszky Ferdinand, Egger József, Fándly József, Graefl József, Gulovics Antal, Hegedüs László, Horváth Imre, Koppély Károly, Lónyay Ödön, Prámer Alajos, Spielenberg Gábor, Szemere István, Szirmay Ödön, báró Vay Sándor, Vecsey Károly, Vitananyi József, Zábráczky Otto, Zalay István, Zitás István. — Közép-Zemplénre: Bálint József, Bernát Dániel, Kaposy Menyhért, Kazinczy János, Kecskés Antal, Szécsényi Károly, és Viczmándy Móritz urak.

3. Hogy az egyesület a szükölködők felségelésében közvetlen is részt vehessen, segélygyűjtéseket rendez és egyúttal a n. mélt. magy. kir. Helytartótanácsot felkérni határozza az iránt, hogy az egyesület által rendezett segélygyűjtéseket engedé-

lyezni és az igazg. választmánynak erre vonatkozó intézkedéseit jóváhagyni kegyeskedjék.

4. A legfelsőbb helyről érkezendő e részbeni válasz vételével az elnökség az egyesületi rendkívüli közgyűlésnek legsürgetősebben leendő összehívására utasítatik. —

(Vége köv.)

Pártoljuk az irodalmat.

Tagadhatlan, hogy a jelen örökre szerencsétlen évben anyagi helyzetünk aszályban sinlik, — az inség nem ajtónkon kopogtat már, hanem szobánkba tolokodott — a jótett ezer rést talál, — a könyör adományt sok éhező veszi igénybe — mind a mellett midőn alanyi létünk fentartását szorgoljuk, szellelmi létünkről megfeledezni nem szabad, mert ki tagadhatja hogy a szellelmi lét forrása, emeltyüje az anyagi-
 nak és viszont?

A test csak a szellellemel tesz egy tökéletes egészet, — egyiket a másikatól ez eszmében „em b e r” nem lehet képzelni, — elvontan tehát nem hanyagolhatunk egyet, hogy a másiknak is ne ártsunk.

Az éhséggel küzdőnek egyáltalában nincs kedve a csillagok járását megvizsgálni annak önkéntelen a földre tapadnak szemei mintegy onnét várva éhe balzsamát mert az ön-fentartás legelső, és leghatalmasabb ösztön, és kötelesség a teremtmények világában — ezektől tehát ennél többet nem is várhatni, — hanem azoknak kik az éhséget, és nyomort csak hirtől, vagy látásból ismerik, kettős kötelességük mindkét irányban kiterjeszteni áldásos működésüket, adakozásaikat.

Ez évi országos anyagi szerencsétlenséget a szellelmi elszegényedés mint árnyék követi — általános a panasz irodalmunknak a pártolás életadó harmat hiánya miatti elaszályosodásáról, s fájdalom! e csapás legéletrevalóbb irodalmi vállalatokat éri — az „Ország tükre” ezen irodalmunknak a maga nemében egyetlen, a külföldi hason irányu lapok méltó, sok tekintetben kiváló lapja, az enyészett felé súlyed pártolás hiánya miatt — az egyetlen tisztán tudományos lap, s a nemzet szemé fénye, Akadémiajának közlönye, már két év óta nem bír annyi előfizetővel, hogy a szerkesztés, és nyomtatás költségeit fedezze. — Az „Ifjuság Lapja” felett is huzzák a korai halotti esengetyűt.

Ezen nemzeti irodalmunkat fenyegető veszély oka azonban, nem annyira a sok mindenféle országos bajok, és aszályszülte elszegényedésben, mint az igaz hazafiai szilárd jellem hiányában keresendő, — hány polgártársunk van, ki a tanultabbak sorába tartozik, s nem szegényli bevallani, hogy ő mitsem olvas, s nem olvasott mióta az iskola porát, a censurát lerázta? — hány van ki fényűzési cikkekre kényelemre töb-

bet költ, mint mennyiből más családnak életfentartása kitelik; és az irodalomra egy árva garast nem szentel — hány van ki kártya asztalnál többit veszteget el, mint másnak összes jövedelme, s azért ha előfizetési ívet teszünk elibe, panaszkodik hogy ki nem élhet — s ezek mind jó hazafiak szájjal az az negatív értelemben, habár pozitív tettök nem igazolja is — szájhösködünk, nyegléskedünk a hazafiság rovására, de ha tennünk kell, hátrálunk, és zsebedugoit kezekkel nézzük a nemzeti-lét egyik vagy másik iránybani hanyatlását, — szükségkel küzdeni hagyjuk azon férfiakat, kik egész életüket, egész munkásságukat éjjel-és nappalaikat saját nemzeti jólétünk s felvirágoztatásunkra szentelik, — közönnyel nézzük a műveltség fényoszlopait, a nemzetiség zászló-vívóit, a műveltség terjesztés szára kóróján rágodni, kik nem részesülnek rang, és kitüntetésekben, s kik nem is várnak egyebet tőlünk, mint hogy a nemzet javára szentelt működéseikben ne akadályozzuk, a szó szoros értelmében hogy megélhessenek, jutalmukat úgy is csak azon magasztos önértékekben találják, hogy a köz-és nemzeti művelődés előmozdításában, habár egy milliárdnyi részecskét is, vehetnek.

Ha valaha volt, most a nemzetiségi mozgalmak közepette bizonyára nagy jelentősége van irodalmunknak, mely által eszközölt szellemi művelődés képes egyedül ezen európai idegen szellemek keretében érván álló nemzetünket az elnyeléstől megmenteni — jelentőségünket jövőre is fentartani, s megállapítani — mert jelenünkben nem a nemzetek tagjainak fejszáma, hanem a fejek szellemi értéke, műveltségének foka ad létezési jogot és erőt, nem a mennyiség, de a minőség jön finom mérték alá — az értékek nem nagysága, de életartalma ad értéket és súlyt.

Ki e magas és nagy horderőjű hivatását irodalmunknak nem ismeri, azt sajnálnunk lehet, de ki azt felismerte s az iránt nem lelkesül, arról a Haza iránt csak platói szerelmet képzelhetünk, az, az igaz hazafi magasztos nevezetét nem érdemli, hasonlít azon számjegyhez melynek üres a belseje.

Az igaz, hogy nem minden ember szellemi élvekre is született egyuttal — a szellemi tápot nem minden agy fogadja be és emészti fel, — arra nem is vágyik s boldog megelégedése nem megy túl az állatinnál, t. i. a jóllakásnál, — de az ilyentől legalább hazafiságból annyit elvárhat a nemzet, hogy ha maga nem is élvezi, nemzete jóléte s dicsősége tekintetéből azt nemzeténél minden tehetségeivel előmozdítani igyekezzék, mert a nemzet fiaitól nem várja azt hogy egytől egyig tudós legyen, hanem hogy köröm-szakadtig igaz hazafi legyen, azt követeli.

Nem kívántatik pedig ehhez valami rendkívüli áldozat, és önmegtagadás — azok, kik naponta egy pár itce bort megisznak, abból csak egy korty árát, kik több szivarokat szoktak naponta kiszívni, csak egy szivar árát, kik kártyán vesztegetik felesleges pénzeiket, annak csak 100-ad részét áldozzák fel az irodalomra, s a pártolók serege egy egész táborral fog szaporodni, és még eddig soha nem látott virágzásnak fog az irodalom örüdeni, — csak ügy-szeretet, igaz hazafiság, s akarat kell.

(Vége köv.)

a . . r.

Néhány szó a Tisza-szabályozás érdekében.

Irta Lám Jakab Kassa kerületi igazg. mérnök 1846-ban

(folytatás)

Feltűnő víz-emésztési különbségek.

Az ekként közvetített víz-mennyiség valójában roppant nagy, szinte hihetetlennek látszik; és még is merészlem állítani, miként inkább keveslem mint sem sokalnom az előadást. Mindazáltal a Tisza és Bodrog vízei mind ezideig soha sem érkeztek ily tömegben Tokajhoz. — Annak okáért itt a Tiszát semmiféle víz-művész nem találta még oly nagynak. Magam is a hívő vagyok, hogy a legnagyobb Tiszát, esekély tapasztalatim és szemléleteim szerint Tokajnál jelenleg alig tehetni sokkal többre, mint 100,000 köb-lábnyira másod perccenkint; ide értve mind azon vizeket is, melyek a rakamazi országot töltési hidakon keresztül özönlének.

Okai az efféle különbségeknek.

Eme mondott vízmennyiségi roppant különbségnek okait e következő tüneményekből értelmezhetni:

a) Az összesítőleg előadott víz-emésztések főlemelvék az olyan helyeken, hol az illető folyamok a bére völgyekből legközelebb fakadnak, és jöllehet oly nagyok mint előadattak, és szerfelett rohanók is; mindazáltal áradásaik 24 óráig alig tartanak; míg Tokajnál a nagy vizek közel 8 napig szoktak mulatni;

b) valamint a Tisza a Szamoszal, úgy a többi vizek is melyek a Bodrogot alkotják, áradáskor rendszeren egyszerre öntik-el

egyszer tezett nekünk, tovább is annak tet-ezeni kell, említett Ezeredes kapitány Hivünk requistiojára, az olyanokat közzüle adgya ki, sőt ha elmenne azon előbbeni Helyekre és Seregekre, csakugyan tovább is menni nem akarnának, kemény utakon és módokon is, az oda való menetelre compellallya. Caeter. S. Dn. Vras ad vota Valere desideramus. Ex castris ad Tokaj positis, dié 6 9bris Ao 1703. F. P. Rákóczy.

Életért boldogságot.

— Beszély. —

Halász Dezsőtől.

I.

A pesti komlókertben voltam. Kocske-méti bandája mulattatta a roszt bor és silány — de borsos áru — eledel mellett is szép számmal összegyülekezett társaságot.

Néhány barátommal együtt érdekes kalandok elbeszélésével töltöttük az időt, midőn éjjel tájon egy ujonnan érkezett cifra szürös egyéniség vonta magára figyelmünket, a ki a zenészek emelvényéhez lépve a primásnak oda vetett egy tíz forintost s elkiáltta magát:

— Jósi pajtás! húzd rá a ki angyala van az én nótámat is! tudod-e hogy melyik?

— Nem tudom biz én instálom alássan ténsur, hanem ha megtetszenék mondani, szívesen elhúzzuk.

— Nohát tudod-e azt, hogy:

„A hodosi bíró lánya

Cifra, büszke mint a páva!”

— Már hogy ne tudnám ténsur?

TÁRGA.

Egy barátom emlékkönyvébe.

Nemes növény, — páratlan drága kincs, —
Valódi gyöngy a szívnek fenekén, —
Melegfényű tündöklő napsugár,
Szent barátság, legszentebb érzemény!

Szentnek nevezlek: mert valóban a
Szív oltárán állsz, mint szent áldozat,
Mit nem az önzés emelt oda fel
Hamis bálványul, mely csak átkot ad;

Sugárnak mondlak, a mely tündöklő;
De több . . . nap vagy te: töled a kebel
Tiszta világa nemes lángra gyűl
S lángjával egy szebb világot ölel;

Igaz gyöngy vagy: fényeden megtörik
A kétszínűség lidérc-sugara,
A szivtengernek mélyén van tanyád
S becsed nem sejtí a tenger maga;

Növény vagy, melynek nemes gyökerét
A szív táplálja tiszta vérivel,
Mely az áldásban dús gyümölcsözést
Csak az igaz lelkekben éri el;

Mindenek felett kincsnek tartalak,
Mint az életnek nagy ajándokát,
S szentnek . . . és mégis árucikk gyanánt
Hány gaz vásárol meg s újra elad!

Komócsy József.

Történelmi adatok.

Lehóczky Tivadartól.

V.

Ugy látszik hajdan is sokan megunták a katonáskodást a vitézlő rendek közül s örömebb töltötték a rövid életet melengető házi tűzhelyük mellett, mint a viszontagságos táborozás zordon tércin; valóban érdekes, mily legyezgetve intette a hős s harcdeztett ifju Rákóczy az ily fegyverunt vitézeket. Az eredeti irat következő: „Bizonyosan értjük hogy sokan az Ns Vgye tagjai közül, kik is minckelotte a Ns Vgye zászlót emelvén táborunkban jött volna, már azelőtt mezei hadaink közzé zászlók alá és ezerekben adván magokat, már mostan a Ns Vmgyéhez othon való maradások iránt alledalt kegyelmességünk színe és más egyéb magok mentegetésére kigondolt okok alatt, azon zászlók alól és ezerekből kiakarják magokat venni és a Ns Vgyéhez, csak az egy othon való maradásnak örülvén, önnön magokat csatolni. Minthogy penigh keglmes resolúciónk az, melyet ennek előtte is a Ns Vgye megértett, hogy a kik egyszer valamely Ezerben vagy zászló alá magokat adták, azután más zászlók és Ezerek alá menni, az hadak megzavarodások: eltávoztatására nézve semmiképen megnem engedgyük. Erre nézve a Ns Vgyének is serio intimallyuk, hogy azokat, a kik tagjai közzül Ezeredes kapitány Majos János Hivünk Zászlója alá és Ezerében adván magokat (minek előtte t. i. a Ns Vgye zászlót emelt volna:) azokkal együtt jártanak és mindennemű hadi kommerciomot tartottak (kiket is említett kapitány Hivünk nevek szerint bead a Ns Vgyének) Minthogy a mi

mellékes Ugoesa, Szatmár, Bereg, Ungh, Szaboles és Zemplén megyék térségeit és lapályait. — Jelese a Tisza kitörései, Bereg, Ungh és Zemplén megyékben kiváltképpen pedig a bodrog-közön — rettetesek. — Az árvizek itt hetekig büzhödnék, vagy csak igen lassan takarodnak Tokaj felé, az esés szerfeletti esékély volta miatt. Ezen vizeknek egy része elpárolog avagy elszivárog Szaboles vármegyének különben el sem öntött felső része fövénye; lapályain és mélyedéseiben, mint ezt az ottani oly ártalmas földárja tanúsítja.

c) A mondott folyamok medrei és távolságuk Tokajtól, egymástól nagyban különbözvén, a vizek, ha más akadály sem jönne közbe, Tokajhoz nem érkezhetnének egyszerre. Végre pedig nem tagadhatni,

b) hogy a bodrogközi vizek a tokaji hidnál és a rakamazi országuti töltésnél is némileg megtorlódnak. A tokaji hegy sziklás alja pedig messzenyulik a Tiszába, és ezt medre mélyesztésében gátolja. A rakamazi-országuti töltés el van ugyan több nagyobb rendbeli hidakkal is látva; mindazáltal áradáskor a víz a töltésen felül 12 sőt 18 hüvelyknyivel magasabban áll mint sem alatta. A bodrogi víztorlás visszahatással van egész unghmegyei Pálóc és Szenna helységekig, sőt egészen a vinnai Blattáig. (folyt. köv.)

Adakozások az alföldi szükölködők felsegélésére.

(Folytatás.)

Gyűjtők: Tarnóczy Ferenc, Iváncsy László, Weinberger Albert, Rusznák János, Puschaucr Kristóf.

Adakozók:

Szmulovits Márton 10 kr, Hirtenstein 1 f Herskovits Jós. 20 kr, Bruck Kron 10, Koszorus István 10, Jakubovics Simon 34, Ganczel Márton 50, Mandel Ignác 20, Groszman Jóséf

20, Neuman Jakab 1 ft. Moskovits Izsák 10 kr Keller Barnath 20, Lerner Leopold 20, Einhorn Lina 40, Dieker Mórítz 1 ft Ambrózy Antal 1 ft, Horovitz Ábrahám 1, Krausz Márton 1, Soltész János 1, Reizman Sia 1, Csonka Béla 1, Gottlieb Mihl 1, Fermay Frid. 20 kr, Slesinger Móríz 50, Kritska András 10, Herez Benedek 1 ft, Rosenfeld József 20 kr, Jetti Frid 50, Klein Jakab 10, Groszman Nat. 10, Mittelman Her. 30, Propper Samu 30, Propper Gersli 20, Berkovics Liba 20, Roth Izsák 10, Weinberger Adolf 50, Winter József 50, Klein Lipót 30, Glück Jakab 1 ft, Rosenberg József 50 kr Gottlieb Ábrahám 1 ft, Klein Márton 1, Goldstein 50 kr. Nebenzahl Adolf 1 ft, Dr Weinberger 5 ft, Hagel Móríz 1 ft Weisz Adolf 30 kr, Grün Fülöp 1 ft, Weisz Wilma 50, Krausz Aron 20, Nyisztor István 50 kr.

Összesen 31 ft 30 kr.
Hozzá adván az eddigi 1164 ft 72 krt.
Begyűlt a fentebbi célra me-
gyénkből

1196 ft 2 kr.

(Folyt. köv.)

Csendhelyi levele Professor Dugonics Andrásához.

Kegyes jó voltu uram az Urban!

— Nagy megtiszteltetésnek vettem kigyelmed levelét, holott claritásod csak íródeákja által iratott neköm, (észrevettem mindjárt az irály szón, bírálás sat. nagy apám sem hallott ilyesmit kigyelmed üdejében.) Mert hogy kigyelmed személyösön írjon neköm nem is kívántam; — nem vagyok rá érdemös. Ejj pedig de sok érdeköst irhatott vóna a más világról.

Ama iródiákja jobban ösmerhetné a kigyelmed egészségségös magyar stylusát, s tudhatná mikép az írók a tájnyelvhöz nem alkalmazhatják magukat, kivált a mikor publice correspondeálnak. Aztán beszélhet e keme

a mit akar, itt van Etelka, Jolantha, Macskásy Julianna sat. A „miatt“ mi is jobbnak hisszük mint „végett“ de azért nem mindig „tessék“ mögjárja „tessenek“ is. Aztán miközünk ehöz? Mi nem kiálunk senkit.

Jó akaratu Kazinczy uram az urban, sem tom miért ütözött meg levelünkön? Penig vacillált e keme is, — a ki hogy kigyelmed „c“ reguláján kifogjon, egy üdeig „z“ völ irta a kereszt nevét, akkor is a midön (unghvári professor) Dayka Gábor uram verseit 1813. kinyomtatta.

De az a mi bajunk, hogy magunk szemébe nem látjuk a gerendát a máséba meg szálkát keresünk, mindég csak másokat szeretnének leczkétetni. Minden embör szeretné tudósnak vallani magát, csak olvasni s tanulni ne kéne. Kaparj kurta, neköd is lesz. — Irhatsz aztán az öngyilkosságról is.

Et nos fuimus Trójac, még penig abban az üdőben a mikor „tz“ völ irtuk a „c“t. És azért hogy a Lingua hungaricát diákul kelle tanulunk — tiszteljük az ide vetődött kecskeméti embört, de azért nem megyünk hozzá pralectióra.

Érdekös mostanság itt a Freischänk, de engöm a Freischänk sem vigasztal, mert ez üdén megéljenöztek; itt penig mostanság olyan fura világot élünk, hogy a kit ebben az esztendőben mögéljenöznek, a másikban azt mondják rá hogy meghoott. Addig is kigyelmed jóó voltába recomendálva maradok még egy üdeig itt a mord köfalaim közt

Kézségös szolgálja:
Qui supra.

Vegyes hírek s ujdonságok.

* Casinóegyletünk folyó hó 29-n tartott választmányi ülésében szóba hozatván a pénztár jelenlegi állapota, nagy megbotránkozással

Eljátszották.

Fiatl emberünk sarkantyuját pengetve hallgatta végig a nótát; bámulta a primás hegedűjét, majd a korlátra, majd hosszúnyelű fokosára támaszkodva; azután szólanul egy közeli asztal mellett székre vetette magát s bort parancsolt a körülte összecsoportosult pincérektől.

Szemei lángoltak. Árvalányhajbokrétás kalapját asztalra csapta; fokosát és szűrét az oszlopszaton lévő fogásra akasztá s ismét helyet foglalt; jól meghúzta az elébe tett meszelyes palackot, pohárba sem töltve s haragos szemet vetett egy mellette elshuhanó pincérre s reá förmedt:

— Hé, kellner, engem is holmi német burgernek néztek-e, hogy csak egy üveg bort mertetek hozni, vagy mi? az angyalát, hiszen ha megneem kereszteltétek volna is, fél fogamra is kevés lenne! Öt itce bort; még pedig a javából. Mit bámul, hallja maga, öt itce bort ha mondom, van még egy két forintom huzd rá cigány!

Olyan ismerösnek tetszett előttem ez a férfias, erőtéljes hang; régi jó időket hozott vissza emlékezetembe, midön az ifju családoktól meg nem hidegült kebel csapongó tüzeiben csaknem minden pályatársamat barátomnak ismertem el.

Addig - addig néztem az asztalra könyökölt, mély gondolatokba merült fiatal embert, míg mindinkább ismerös vonásokat fedeztem föl sötét-barna, fekete szakálás ábrázatján s midön halk mély hangon, mintegy öntudatlanul, másodsor is ismételte volt e szavát: „meg bosszultam“ vettem magamnak annyit batorságot, hogy megszólítsam öt.

— Öcsém Pista te vagy-e az?

— Öcsém Pista, bátyám Pista sok van a világon! mit akar velem uraságod, ha szabad kérdezne? . . . vető oda e szavakat, mi alatt pitykés kék posztó dolmányának nyaka körül vetett zsinórzatát mindkét kézzel megmarkolta s e mellett székében hátradőlve lelkemig látó pillantással kicsinylőleg tekintett felém.

— És te csakugyan meg nem ismernél?
— Tanuló társad voltam Nagy-Körösön négy év előtt, te Hetyke Pista volnál ha nem csalódom?

— Oh kérem, részemről van helye a boesánatkérésnek. . . Engedj meg édes Bertim, hogy mindjárt föl nem ismertelek. Tyuh, de látod négy év hosszú idő, te is sokat változtál, én is sokat változtam azóta, szakálunk ereszkedett, megemberesedtünk; aztán meg, mi tagadás benne, boros is vagyok egy kissé, mondom, csak egy kissé, hanem korántsem attól, a mit itten ittam, oh azt ne gondoljátok, Parraghtól jöttem, a kinek jobb bora is van vagy száz fokkal, hanem hiába hazamennet a zene ide is becsalt. — Nem is bánom meg, lám, legalább veled is találkoztam. Jer ide asztalomhoz, igyunk egyet! jó kedvem van az angyalát; látod haza — nem igaz éjfél elmúlt — tegnap jöttem haza Bécsből, hol a technicai tanfolyamat végeztem be, s hogy ne örvendenék hazám földén, pláne egykori tanuló társaim, ismerőseim, barátaim között.

Kérelmemre ö jött asztalunkhoz s bemutatott neki jogász barátimat, a kik között egy pár derék ifju szint: tanuló társa volt Hetyke Pistának és nekem.

Egy pár óráig elmulattunk még aztán;

beszélgettünk jelen helyzetünkről; elbeszéltek egymásnak multunk egyes kedvverítő jeleneit. Beszélünk jövendőben helyzett magas rüptü reményeinkről, vágyainkról, de melyek a jelen beszélykével semminemü összeköttetésben nem lévén, — voltaképeni tárgyamhoz térek által.

A zene épen elhallgatott.

Felállottam s miután hazánkba visszatért egykori kedves tanuló társamat meleg szavakkal üdvözöltem volna, ünnepélyesen felszólítám, beszéljen valami érdekes történetkét bécsi életéből; nevezetesen igen szeretném hallgelöször is megfejtené előttünk azon érdekter gerjesztő szót, a mit magános „üvegöltése“ alkalmával egypárszor csaknem önkénytelenül ismételt, mit jelentsen nevezetesen a meg bosszultam szó? ki volt az a kin bosszút állott s kiért, miért cselekedte azt?

Indítványomat nagyszerű éljenzés és „halljuk! halljuk!“ felkiáltások támogatták.

— Biz az barátim, hosszas história egy kissé, hanem hát hiszen legyen, engedek szives felszólítástoknak, csak hogy aztán megne bánjátok, elne aludjatok rajta — monda Pista barátunk poharát fölemelve s a mieinkkel összeköccantva, — hanem előbb igyunk még egyet, gyan tázzunk!

A vendégek jórészével együtt a zenészek is haza ballagtak már, csaknem magunk maradtunk még hatan a vendéglőben s hallgattuk az élénk arjátékkal s érdekes tagjártaással kísért elbeszélést.

(Folyt. köv.)

vettük a pénztárnok abbéli jelentését, hogy az eddig befizetett díjakból az újságok előfizetési díjait sem képes fedezni, s ez az oka, hogy a Koszorút és Hölgyfutárt az október—decemberi évnegyedre meg sem rendelhetette; minek folytán a társulati ügyvéd oda utasított, hogy a tartozásban levő tagokat kimélet nélkül s haladéktalanul porelje be. — Valóban szomorú dolog, hogy oly tagjai is vannak egyletünknek, kik inkább oltúrik azt hogy az egylet megbukjék, mintsem havonként 50 kr. befizessenek; egyébként azon reményben, hogy mindez másképp lend, az egylet jövő évre is megalakulna nyilvánított.

* Casinó egyletünk legközelebbi közgyűlése jövő hó 22-én leend délután 4 órakor, mely alkalommal a régi teke-asztal árverés utján el fog adatni.

* Az unghvári Katalin-vásár jövő hó 23. fog megtartatni.

* Néhány nap óta nálunk oly hideg idő jár, hogy a tavak és mocsárok tökéletesen befagytak. Berezna felé a hegyek hóval borították.

* Megyénkbel a s. a. ujhelyi bála és löversenyre többen készülnek; mindkettő a jövő hó 3-án leend.

* A folyó hó 23. tartott szürthi vadászaton 6 nyulat és egy rókat ejtettek.

— Tásnád, október 23. A szüretet e héten kezdték meg s már telve van a város lengyel kereskedőkkel, a termés mint mindent, úgy itt is nagyon kevés, de jó, és 5—6 frjtával szedik kis esebért az az egy oszt. akóját. Vannak azonban egyes birtokosok, kiknél mindig kapható a legjobb bakar, és a legfinomabb aszú — mint értesültem, a bakarbor itéje 25—30 kr., az aszúnak pedig 40—50 kr. — Mi a városi életet illeti, az úgy látszik patriarchális, s még a vendégszeretet is a régi jó lábon áll, a város értelmisége barátságosra s különösen idegenek irányában nagyon előzékeny. — Van itt egy 60-70 tagból álló casinó is, melyben 8 féle, és a mi fő dolog, csupán magyar újságok lehet olvasni. P. M. *)

— Szathmárról írják, hogy az Ungvártól Csongrádig vezető tiszai csatorna előmunkálatai már készek, s a tulajdonképeni ásítás jövő tavaszkor kezdetik meg, az egész csatornát belga társulat építeti, 30 millióba kerül és két év alatt készen lesz. A csatorna szélessége 20 lábat tenne, a víz mélysége ötöt.

— Szatmár megye főispáni helytartója, a Szatmár városában megjelenő „Tárogató” című hetilapot a megye hivatalos lapjával jelölte ki; a szerkesztő e szerint megbízott, hogy mindazon közleményeket, melyeket a megye törvényhatósága s más hivatalos testületei hozzá küldenek, lapjába legelől iktassa s köztudomásra juttassa, mint ezt az 1848. 18. t. c. 32. § a rendeli, — kötelessége lévén, a megyei kormányzóknak, két alispánnak, főjegyzőnek, szolgabíráknak, megyei s városi számvevőségnek, törvényszéknek, tölekkönyvi hivatalnak, városi polgármestereknek s rendőrfőnököknek egy-egy hivatalos ingyen példányt beküldeni, melyek az év végével bekötetnek, s levéltárba lesznek teendő. — A megyei s városi jegyzőkarnak ez üdvös cél sikerésítése tekintetéből kötelességévé tétetett, hogy minden közérdekű körzendő hivatalos intézkedéseket, rendeletet és határozatokat egy példányban tisztán, s hibátlanul leiratván, a fentírt lap szerkesztőjének hivatalból küldjék meg, mely által az ilyes tárgyaknak eddig gyakorlatban volt több példánybani leiratása illetőleg lithografiztatása, s a szolgabíráknak leendő megküldése meg fog szünni. — Bárha a megemli-

*) A lapot megindítottuk.

Szerk.

tett t. c. világos értelmű szerint ezen közlésekért a szerkesztő díjt követelhet, azonban e díj lerovása fejében megelégszik azzal, ha lapjára minden község egy évre előfizet. Mely előfizetési díjak azonnali behajtása a szolgabírák és polgármestereknek meghagyott.

+ Szerkesztőségünk utján 200 köböl zab készpénz fizetés mellett eladható.

— E hó 24. volt a katonatörvényszéki végtárgyalás Kassán a közsendszáborítással vádlott Spóner Tivadar, a szepesi gazdasági egylet volt alelnöke, Kail Antal, az egylet jegyzője, és Seclinger Károly, a „Szepesi Értesítő” szerkesztője ellen. Az ítélet azon nap délután hirdettetett ki, mely szerint Spóner Tivadar 8 napi, Kail Antal két havi és Seclinger Károly egy havi fogságra ítéltettek. Spóner Tivadar az ítéletet elfogadta, a másik kettő fellebbezte.

— Az „Ost. D. Post” okt. 26-ról írja: Tegnap reggel 6 órakor a déli vaspályán két foglyot hoztak, kik állítólag a magyar emigrációhoz tartoznak. Egyik mintegy 60 éves, sűrű teljes szakállal, a másik mintegy 30 éves, mindketten magyar ruhában voltak. A déli pálya indóházánál az északra két confortablen vitték, mindegyiket külön egy egy polgári rendőrbiztossal. A kocsiakat 24 határozatbeli katona kísérte. A láncokon volt foglyokat azonnal Olmützbe vitték, honnét az egyik Theresienstadtba, a másik Josephstadtba volt szállítandó.

— A felső-szabolcsi tiszaszabályozási-társulat november 10-dikén délelőtti 10 órakor Nyiregyházán társulati gyűlést tart.

— Bécsből írják: „Az üzlet általában pangó félben van. Úgy látszik, mintha a fogyasztás megszűnt volna; minden esetre azonban tetemesen megfogyott. A több tartományban dühöngő marhavész, valamint a szárazság — mely, kivált Magyarországon érezhető, azt eszközte, hogy a tejnyerés tetemesen apadván, ez által a cukor és kávéfogyasztás is, kivált falun, a legkisebb mértékre szorított. A gyapotgyárak nem egészen ismert okból munkálataik befejezésére szorultak, a vasgyárak és kohók sem igen működnek, ez által a falusi nép keresete majdnem egészen megszűnt. A jelen körülmények igen rosszak ugyan, de az amerikai háború folytatása, valamint a lengyel forradalom, kétségen kívül igen kedvezőtlen befolyást fognak gyakorolni a kiskereskedelemre és iparra.

VÁSÁR.

Unghvár. Folyó hó 29-ki hetivásárról a piaci árak kimutatása:

Buza köblönkint	—	5 40 — 80 kr.	
Gabona	—	3 ft. 60 — 4 ft.	
Tengeri	—	4 ft 40 — 5 ft.	
Árpa	—	3 ft — 3 ft. 20 kr.	
Zab	—	2 ft 40 kr.	
Burgonya	—	1 ft 20 — 60 kr.	
Szesz itéknint	—	21 kr. nagyobb mennyiségben	— 20 kr.

Időjárásunk: gyönyörű őszi napok. éjjelenként fagy.

Munkács. Folyó hó 26-ól a piaci árak hiteles kimutatása:

Buza alsó ausztr. mérő	3 — 3 ft 20 kr.
Kétszeres	2 ft 10 kr.
Rozs	1 ft 70 — 80 kr
Árpa	1 ft 80 kr
Zab	1 ft. 40—80 kr.
Tengeri	2 ft
Széna als. ausztr. mázsa	1 20.

Gálszécs. F. hó 29 ki hetivásárról a piaci árak hiteles kimutatása.

Buza köblönkint	6 ft.	kr.
Gabona	4 "	30 "
Árpa	4 "	"

Zab	2 "	80 "
Paszuly	6 "	40 "
Lenese	6 "	"
Tengeri	4 "	70 "
Krumpli	2 "	20 "

Kassa. F. hó 28 ki hetivásárról a piaci árak hiteles kimutatása:

Buza pozsonyi mérő	3 ft 30 — 60 kr.
Kétszeres	3 ft
Rozs	2 ft 20 — 40 kr.
Árpa	2 ft 2 ft 10 kr.
Zab	1 ft 40 — 60 kr.
Tengeri	3 ft

Nyiregyháza. Folyó hó 25. a piaci árak hiteles kimutatása:

Buza köblönkint	—	7 ft 20 kr.
Kétszeres	—	6 ft.
Rozs	—	5 ft.
Tengeri új	—	5 ft. 20 kr.
Árpa	—	4 ft. 80 kr.
Burgonya	—	1 ft. 80 kr.
Szesz itéknint	—	20 kr.

HIRDETÉSEK.

Figyelmeztetés.

Az alóírtak tisztelettel tudatják a t. c. közönséggel, mikép egy a legújabb s célszerűbb gépezettel ellátott s gőz erővel működő **olajgyár s finomítót** összekötve egy **árpadaraggyárral** alapítottak, mely elsőbb is már teljes működésben létezik, s ajánlják a minden követelés-megfelelő gyártmányokat a t. c. közönség kegyes pártfogásába.

Kassa 1863 október 1-én

Az első felsőmagyarországi
Gőz-olaj- s árpada-
raggyár
Moll J. s Novotny N.

Gyár: felsősetatér, 146. sz. Mollféle házban, Iroda: főtér, 172. sz. 1-ső emel t.

Özvegy Szabados Józsefné szobránca-utcai 327. sz. a fekvő — saját háza f. évi november hó 12-ik napján délutáni 2 órakor a helyszínén önkényes árverés utján el fog adatni; ugyan ezen ház a kitűzött határidő előtt szabad kézből is eladó; s ez iránt bővebben értekezhetni a tulajdonosnóval.

Mauder Jánosnál a sötatéren Fundanics féle házban következő italok kaphatók: szilva pálinka (20 foknyi) vas abroncsos ántalagokkal 10 krjával számítva itéknint; kényelem tekintetéből ántalagal is szolgálhat; továbbá borok mintegy 500 akóig, a legjutányosabb áron, még pedig: hiteles szerednyei és esertészi borok ládákban s peesétes üvegenként 20 krtól kezdve 40-ig. — Ántalagokban itéknint 10 krtól kezdve 16 krig; hegyaljai asszaborok, butellia számra 60 krtól 1 for. 50 krig; végre szamorodni bor — egri és budai veresborok nagyobb választékban.